

સુપ્રભાતમ્
સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..

પંધા પડેલા આશ્રિતો સામે જંગ પડી ગયો છે, ચડી છે વાત 'વટે' મામલો તંગ થઈ ગયો છે. ભંગ પડે છે 'કેન્દ્ર-રાજ્ય' શાસનની પ્રણાલીમાં - કોમી સમસ્યાઓ રાજકીય રંગ ચડી ગયો છે...

પડી ગયો છે હિંદુત્વની ત્રિવાટે કુડાળો પગ... (અમિતભાઈની પીડા)

લાગી છે ઈંસ, ઊંચું બોઈ ચાલતા - આ ચાલકચલને... (ભદ્રુમતનો મદ)

હાઈકુ

ચિંતન
અર્થવિત્તા અખિલાન અર્થાન ભોગાન આમોતિ પુષ્કલાન । ન હિ સર્વપરિત્યાગમ અન્તરેણ સુખી ભવેત્ ॥

ઉપરોક્ત શ્લોક કીવાઈન સંસ્કૃત સુભાષિતમાંથી લેવામાં આવેલ છે. સર્વ ધર્મ કમાઈને પુરુષ પુષ્કળ ભોગો પ્રાપ્ત કરે છે, ભોગવે છે, પરંતુ સર્વનો ત્યાગ કર્યો વિના સુખી થતો નથી.

સર્વ ધન કમાઈને તે વ્યક્તિ પુષ્કળ ભોગો ભોગવે છે, માત્ર ધન કમાઈને નહીં પણ સર્વધન સર્વધન એટલે દુનિયાનું જેટલું જેટલું જ, એમ નહીં સર્વ ધર્મ એટલે કે જે કોઈ વસ્તુમાંથી આપણને સુખ મળે, અથવા જે કોઈ આપણને જીવનવિવિધતાં ઉપયોગી થાય, તે બધું જ જેમ કે પ્રાચીન જમાનામાં ગાયો જ સર્વવ્યવહારી. એ જ ધન હતું. તેથી તો કદાચ ગાયોના સમુહને પણ 'ધન-ઘણ' કહે છે.

જનકના દરબારમાં યાજ્ઞવલ્કય ગાયો જ લઈ જાય છે, નચિદેતાના પિતા દાનમાં ગાયો આપે છે. વેદોમાં પણ દસ્યુઓ ગાયોનું હરણ કરી જાય છે અને ગુફામાં સંતાકી રાખે છે, જ્યાંથી અર્ચના તેને શોધી કાઢે છે. ટૂંકમાં આપણે જેને સુખ માનીએ, તે જેમાંથી પ્રાપ્ત થાય એ ત્યાં જ આપણા માટે ધન છે.

- સુવિચાર**
- પૈસા વગરનો માણસ એટલે તીર વગરનું કામદું - જન્મભૂમિ
  - સુંદરતા મનની રાખજો, ફેસવોશથી મોઢા ચમકે છે, દિલ નહીં - એસ. ભદ્રાચાર્ય
  - ઈશ્વર જેવો સંપૂર્ણ કવિ બીજો કોઈ નથી - ઓશો
  - બુદ્ધિશાળીઓ માટે કોઈ પણ બાબત અણેય નથી - શાહુતલ
  - જો કોઈ તમને કોષમાં આવીને શાપ આપે, તો તમે સામો શાપ ન આપો, યાદ રાખો, કોષના શાપથી આશિષનું ફળ મળે છે- સંત રેદાસજી
  - ધૃષ્ટા પોતે જ સ્વ-સજા છે - મુંબઈ સમાચાર
  - આજનું ઔષધ : ચાર અંજીરને આખી રાત પાણીમાં પલાળી સવારે નરણા કોથે ખાવાથી દિવસમાં દુઝતા હરસ મટે છે (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા

વિચિત્ર સ્વભાવ ધરાવતા તીખા મજગના દાદા જમીને આડે પડખે થયા. એમના તોફાની પોત્રને દાદાની ટીખળ કરવાનું મન થયું. એણે દાદાની મૂછ પર વાસી ચીઝનું ચીણ ભભરાવી દીધું. દાદાને ઊંધમાં ખરાબ વાસ આવતા ઉઠી ગયા. અને 'રૂમમાં વાસ આવે છે'નું રટણ કરવા લાગ્યા. પોતે કહ્યું, 'દાદા, મને તો કંઈ વાસ આવતી નથી.' દાદા ધરના દરેકરૂમમાં જાય છે પણ પેલી વાસ તેમનો પીછો છોડતી જ નથી. છેવટે બહાર ગલીમાં નીકળે છે. ત્યાં પણ પેલી બદભૂ એમનો પીછો છોડતી નથી. મનમાં તેમને થાય છે કે આ વાસ આખા ગામમાં ફેલાઈ ગઈ છે. અને ગામના લોકોને આની જરાય ખબર નથી. છેવટે તેમનો પોત્ર તેમની મૂછ ઉપર વાસી ચીઝનું ચીણ કાઢી હાથમાં આપે છે. અને દાદાને વાસવિકતાની જાણ થાય છે. દાદાને મૂછ પર વાસી ચીણ હોવાને કારણે ચારેકોર દુર્ગંધનો અનુભવ થતો હતો. એમ ઘણા લોકોનાં મનમાં એટલી બધી નકારાત્મકતા ભરી હોય છે કે એમને દરેક બાબત અને પરિસ્થિતિમાં અવળું જ દેખાય છે. જેવું મનમાં હોય એવું આપણે વિચારીએ છીએ અને જેવું વિચારીએ છીએ એવું આપણા વાણી-વર્તન-વ્યવહારમાં આવે છે.

ઊંઝાને આંગણે આસ્થાનો મહાકુંભ

ગુજરાત બહારની દુનિયામાં પટેલોના પ્રદેશ તરીકે જાણીતું થયું છે. પડતી ટહેલ ઝીલી જાણે એનું નામ પટેલ. પટેલ સમાજના બે મુખ્ય કાંઠા છે : કડવા પટેલ અને લેઉવા પટેલ. આ બેઉ એક જ મહાજાતિ પાટીદારની બે શાકાઓ છે. જે પૈકી કડવા પાટીદારોની સવિશેષ વસતિ ઉત્તર ગુજરાતમાં છે અને પછીના ક્રમે સૌરાષ્ટ્ર, કચ્છ તથા દક્ષિણ ગુજરાતમાં છે. કડવા પાટીદારો જગજગની ઉમા (પાર્વતી)ને એમનાં કુળદેવી માને છે. ઊંઝા ખાતે આવેલું ભવ્ય ઉમિયા માતાજીનું મંદિર એમનું અંતિમ આસ્થા કેન્દ્ર છે. અગાઉ પણ અહીં મોટો લોકોત્સવ ઊજવાયો હતો, અને એથી અદકરો લક્ષ્યંડી યજ્ઞ મહોત્સવ હાલમાં ઊજવવાઈ રહ્યો છે. લાખોની સંખ્યામાં કડવા પાટીદાર સમાજના આબાલવુદ્ધ નરનારી આ મહોત્સવમાં ભારે ઉત્સાહ અને શ્રદ્ધાપૂર્વક સામેલ થયાં છે.

દેશવિદેશથી લોકો ઊમટવા છે જેમના રહેઠાણ, ભોજન અને ભોજન-ઉપાસનાની પ્રચંડ વ્યવસ્થા ઊંઝા અને આસપાસના ગામોમાં લોકોએ ઉમળકાભરે ઉપાડી લીધી છે. શ્રદ્ધાના અનેક વિશ્વવિક્રમો નોંધાયા છે. આટલી મોટી સંખ્યામાં ઊમટવા જનસમુદાયને જરા પણ મુશ્કેલી ન પડે, ઉમિયા માતાજીનાં દર્શન થાય અને પૂજાપાઠ વગેરે કર્મકાંડમાં સામેલ થવા ઉપરાંત બધાને સમયસર ચાનાસ્તાથી લઈ ભોજન અને રહેણાંકની સુચારૂં વ્યવસ્થા જળવાય છે એ માટે ઉમિયા માતાજી ટ્રસ્ટના સી કે પટેલ તથા ઉત્સવ સમિતિના ચેરમેન તથા મણિલાલ મમ્મીથી લઈ સમાજના વિવિધ અગ્રણીઓ બહેનપણે સેવા આપી રહ્યા છે. માતાજીનું કામ ગણીને સંકડો એકર જમીન નાના અને સીમાંત પ્રેરૂતોએ બે પાકની આવક જતી કરીને

મહોત્સવ માટે અર્પણ કરી છે તો વળી બાર વર્ષના બાળકથી લઈ અંશી વર્ષના બુઝર્ગ સુધીના હજારો સ્વયંસેવકો રાતદિવસ શ્રદ્ધાળુઓની સુવિધા-પગરખાંથી લઈ રસોડા અને શયનખંડ સુધીની સાચવવા ખભેખભા મિલાવી કામ કરી રહ્યા છે. ઊંઝા ડોલરિયું નગર ગણાય છે. જાહેર અને વરિયાળી જેવા રોકડિયા પાકોનું એશિયાનું સૌથી મોટું માર્કેટ યાર્ડ ધરાવતું ઉમિયાનાં સંતાનોનું આ નગર વિશ્વસ્તરે વેપારનું પીટું ગણાય છે પરંતુ એ જ વાણિજ્ય નગરી આજકાલ દેશની સૌથી મોટી ધર્મનગરીમાં ફેરવેઈ ગઈ છે. ઊંઝાનો આ લક્ષ્યંડી યજ્ઞ ઐતિહાસિક સીમાચિહ્ન સમો બની રહેશે કારણ કે નજીકના ચૈકાઓમાં આટલી મોટી સંખ્યામાં માનવમેદની માત્ર કુંભમેદા સિવાય બીજે ક્યાંક ભેગી થઈ નથી. ઉત્તર

ગુજરાતમાં જ અંબાજી માતાનું મંદિર પણ છે, જે જાણીતી શક્તિપીઠ છે, પરંતુ ત્યાં આટલી મોટી સંખ્યામાં જનમેદની ઊમટી નથી કે લક્ષ્યંડી યજ્ઞ યોજાયો નથી. દેશમાં જયારે નાગરિકાત સંશોધન કાનૂન સામે પ્રચંડ આકોશની આગ ફેલાઈ રહી છે ત્યારે ઊંઝામાં વિશ્વશાંતિનો સંદેશ પાઠવતો મહાધર્મ યોજાઈ રહ્યો છે તે જ શુક્ય નથી? ગુજરાત પાટીદારોનો પ્રદેશ છે અને ઉમિયા માતા પાટીદારોનાં કુળદેવી છે. એક ખમતીધર ખેડૂત પ્રજા જે કણમાંથી મણ પેદા કરતી રહી છે એનું જાતમહેનતથી દુનિયા આખીમાં આગવી ઓળખ ઊભી કરી સકી છે, એનો આ ભક્તિભાવ જોઈને જીવન પ્રત્યેની આસ્થા જાગે છે. 'કણબી પાછળ કરોડ' કહેવત અમસ્તી તો નહીં જ પડી હોય ! ગરવી ગુજરાત પર માતાજીના આશીર્વાદ ઊતરે એજ પ્રાર્થના.

નાગરિકતા સંશોધન અધિનિયમ-૨૦૧૯

ભારતનું બંધારણ જડ નથી સમયની સાથે તેમાં પરિવર્તન આવે તે ઈચ્છનીય છે, ભારતમાં લોકશાહિ ટકી છે તેનો યશ સંપૂર્ણ રીતે ભારતના બંધારણને જાય છે

નાગરિકતા સંશોધન અધિનિયમ-૨૦૧૯ સંસદમાં પાસ થઈ ગયેલ છે જેને કાયદાનું સ્વરૂપ રાષ્ટ્રપતિશ્રીએ મહોર મારી દિધી છે. રાજ્યોમાં તેના કારણે હિંસક તોફાનો થઈ રહ્યા છે. સામાન્ય જન માનસને પ્રશ્ન એ થાય કે આ કેવું બીલ છે કે જેનાથી હિંસા ફેલાય છે. જનતા રોડ ઉપર ઉતરી વિરોધ કરી રહી છે. ધાર્મિક ઉત્પીઠનો શિકાર બનેલ લાખો શરણાર્થીઓ જે પાકિસ્તાન, અફઘાનીસ્તાન, બાંગ્લાદેશથી ભારતમાં વર્ષોથી શરણાર્થીઓ તરીકે રહેતા આવેલ છે. અગર તો રહેવા માંગે છે તેમને ભારતની નાગરિકતા પ્રદાન કરતું બીલ જેનો વિરોધ મુસ્લીમો તથા હિન્દુના હોય તેવા લોકો રાજ્યોમાં ઈરદેર કરી રહ્યા છે. જે રાજકીય પક્ષો પ્રેરીત હોવાનું સ્પષ્ટ અનુમાન થાય છે કારણ કે આ બીલ અવવાથી દેશમાં વસતા કોઈ જ મુસ્લીમોની નાગરિકતા સમાપ્ત થવાની નથી. ભારત, પાકિસ્તાનના ભાગલા સમયે બન્ને દેશના બંધારણમાં સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ કરેલ છે કે ધર્મના આધારે જે નાગરિકોને જે દેશમાં વસવાટ કરવો હશે ત્યાંની નાગરિકતા જે તે દેશ આપશે. પાકિસ્તાનથી લાખો હિન્દુઓ હીજરત કરી ભારત આવેલા જયારે ભારતમાંથી અસંખ્ય મુસ્લીમો પાકિસ્તાન જતા રહેલા. નાગરિકતા અધિનિયમ બીલથી અસંખ્ય નાગરિકોને શરણાર્થીઓને નવજીવન

મળશે તેમને નાગરિક તરીકેની પાકિ ઓળખ મળશે. ભારતના બંધારણમાં આપવામાં આવેલા તમામ હક્ક, અધિકારો તેમને આપોઆપ મળી જશે.

ભારત એ વસુદેવ કુટુંબકમ માં માનતો દેશ છે. પ્રાચીન ભારતીય પરંપરા અનુસાર આ નિર્ણય નિશ્ચિત રૂપે એક ગૌરવપૂર્ણ ભારતની પરિકલ્પનાને ચરિતાર્થ કરતો નિર્ણય છે. આ નિર્ણયથી દરેક ભારતીયનું માથું ગૌરવથી ઉંચું થવું જોઈએ.

દેશની અને લાંબાગાળાની પડકાર યોજનાઓ અમલીકરણમાં મુશ્કેલી પડવાને કારણે આ બીલ અવવાથી દેશમાં વસતા કોઈ જ મુસ્લીમોની નાગરિકતા સમાપ્ત થવાની નથી. ભારત, પાકિસ્તાનના ભાગલા સમયે બન્ને દેશના બંધારણમાં સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ કરેલ છે કે ધર્મના આધારે જે નાગરિકોને જે દેશમાં વસવાટ કરવો હશે ત્યાંની નાગરિકતા જે તે દેશ આપશે. પાકિસ્તાનથી લાખો હિન્દુઓ હીજરત કરી ભારત આવેલા જયારે ભારતમાંથી અસંખ્ય મુસ્લીમો પાકિસ્તાન જતા રહેલા. નાગરિકતા અધિનિયમ બીલથી અસંખ્ય નાગરિકોને શરણાર્થીઓને નવજીવન

કાયદાઓ વર્તમાન સરકારે બદલી નાંખ્યા છે. અગરતો તેમાં જરૂરી પ્રવર્તમાન જીવન ધોરણ અનુરૂપ સમાન બનાવ્યા છે.

નાગરિક સંશોધન અધિનિયમ એ ભૂતકાળની ખામીઓ, ભૂલોને સુધારી અસંખ્ય પડિત શરણાર્થીઓને ઈજ્જત બક્ષતો વ્યક્તિથી રાષ્ટ્ર સર્વોપરી છે તેવી ભાવના ઉજાગર કરતો કાયદો છે. દરેક વ્યક્તિના આત્મ સન્માનને વધારવા છે.

રાજકીય પક્ષોએ ભૂતકાળમાં કરેલ ભૂલોને સુધારી દરેક શરણાર્થીઓને આત્મ સન્માન, ગૌરવ તથા રાષ્ટ્ર પ્રત્યે અતુટ પ્રતિબદ્ધતા પૂર્ણ સમર્પણ બક્ષતો કાયદો પસાર કરેલ છે. જેનો વોટ બેન્કની તુષ્કરણની નિતિરીતીથી વિરોધ પક્ષ દેશની આમ જનતાને ભોળવી વિરોધ પ્રદર્શન કરાવી રાષ્ટ્રની સંમતિને નુકશાન પહોંચાડવાનો આમ જનજીવનને ખોરવવાનો વ્યર્થ પ્રયત્ન કરી રહી છે.

ભારતમાં રહેતા શરણાર્થીઓને બંધારણીય વાણી સ્વતંત્રતા, ધર્મ પાલનનો અધિકાર સહિતના અધિકારો આપે છે. જે નાથી વિશ્વમાં આપણી લોકશાહી ગૌરવશાળી બની છે, લોકોના હિત માટે ઈજ

અોક લીવીંગ માટે જરૂર જણાય ત્યારે કાયદામાં સુધારા કરવા તથા કાયદા બદલવા માટે આરિજિન્સ લાવવા સરકાર મક્કમ જણાય છે.

બંધારણમાં ભારતને સર્વભોમ, સમાજવાદી, બીન સાંપ્રદાયીક, લોકશાહિ પ્રજાસત્તાક અને કલ્યાણ રાજ્ય જાહેર કરવામાં આવ્યું છે તે દારા લોકોને ન્યાય સ્વતંત્રતા અને સમાનતાની ખાતરી આપવામાં આવી છે. આ ત્યારે જ શક્ય બને જયારે ભારતમાં વસતા તમામ નાગરિકોને ભારતીય નાગરિકતા પ્રાપ્ત હોય, વ્યક્તિનું ગૌરવ અને રાષ્ટ્રની એકતા અને અખંડિતતા ભરકાર રાખવા સંવિધાનના મૂળભૂત માળખાની રચના કરવામાં આવી છે. જેનો લાભ ભારતના દરેક નાગરિકોને સમાન રીતે મળવો જોઈએ તો કેવું સાચું? ભારતીય નાગરિકતા વ્યક્તિ પાસે ના હોય તો સમાનતાના હક્કોથી વંચીત રહી જાય છે.

ભારતનું બંધારણ જડ નથી. તેનો પ્રવાહ નદી જેવો છે. સમયની સાથે તેમાં પરિવર્તન આવે તે ઈચ્છનીય છે. ભારતીય સંસ્કૃતિ હજારો વર્ષો જુની છે. પ્રાચિનતાની સાથે અધુનિકતા આવે તેવું એક બંધારણ દરેક વ્યક્તિ માટે સમાન રીતે લાગુ પડવું જોઈએ. ભારતમાં હિન્દુ ધર્મની સંખ્યા

અનુસંધાન પાના નં ૭ પર

મુશ્કેલીનો સામનો કરતાં આપણે હાર કે થાક સ્વીકારીએ જ નહિ તો?

વિજ્ઞાન એટલે જીવન વિશેના કોટુકની એક લાગણી
ધર્મ એટલે જીવન વિશેની આદરની લાગણી
સાહિત્ય એટલે જીવનની ભવ્યતા અંગેની લાગણી

- વિન સુદાંગ

આજના આ હાઈટેક યુગમાં એક ક્લિક દબાવતાં સમગ્ર વિશ્વમાં ચાલી રહેલી ઘટના અંગે માહિતી મેળવતા બની ગયેલા આપણે વિજ્ઞાન, ધર્મ અને સાહિત્યના મૂલ્યો સમજી શક્યા છીએ ખરો? દેશ-વિદેશ અને દુનિયાભરની બાબતો અંગે માહિતગાર એવા આપણે આપણા (બેસિક) એટલે કે મૂળભૂત સિદ્ધાંતો અંગે જ સ્પષ્ટ નથી. અને કદાચ એવા મૂળમાં પણ આ ઈન્ટરનેટ બાબત છે. દેશમાં બળાત્કાર થાય, બળવો પોકારાય કે સંસદમાં કંઈ અગત્યની ઘટના અંગેની ચર્ચા થઈ હોય આ અંગેની તમામ વિગતો યુવાનો સુધી પહોંચે અને અડધું વાંચીને, અડધું સાંભળીને અને ક્યારેક સાવ નજીવું સમજીને આખેઆખી ઘટનાનું સ્વરૂપ જ સાવ જુદું બની જાય છે. જાગૃત હોવું, પોતાના હક માટે લડવું કે પોતાનો અવાજ કોઈ અન્યાય સામે ઉઠાવવો એ જરા પણ ખોટું કે અજુગતું લાગે તેવું નથી. પણ આપણે આખેઆખી બાબતને જાણીએ, તેનો અભ્યાસ કરીએ અને પછી જ આ અંગે પોતાનો સારો કે ખરાબ

પ્રતિભાવ આપીએ એ જરૂરી છે. આપણે આજે સાવ સાદી-સીધી અને સરળ બાબતને કોમ્પ્લિકેટ કરી નાખતા બન્યા છીએ. કારણ ભલે ગમે તે હોય સુખ, સમૃદ્ધિ અને સગવડ આ બધું જ વધવા છતાં માનસિક શાંતિ કે અંદરથી એક પ્રકારના સંતોષની લાગણીથી દૂર થતા જઈએ છીએ. આપણે પોતે જ આપણી જાતને આજે અમુક પ્રશ્નો પૂછવા પડશે ! શું આપણે ઘસઘસાટ સૂઈ શકીએ છીએ? શું આપણે પથારીમાં પડીએ એટલે તરત જ ઊંઘી શકીએ છીએ ખરો? અને ઊંઘ પૂરી થતાં જ એટલીજ સ્ફૂર્તિ સાથે ઊઠી પણ શકીએ છીએ ખરો? આપણને આજે જમવામાં દુનિયાભરના પકવાન મળે છે. આપણે ઈન્ટરનેટની મદદથી ગમે તે વસ્તુ બનાવી શકીએ છીએ અને સ્વીગી અને ઝેમેટો ની મદદથી ઓરડ પછ કરી શકીએ છીએ. ત્યારે પ્રશ્ન એ છે કે આપણે આ જે કાંઈ પણ ખાઈએ છીએ તેમાં સ્વાદ આવે છે ખરો? પાણી પીવાથી જાણે ગંગાનું પવિત્ર પાણી પીવું હોય તેવો સંતોષ મળે છે? ખાધું-પીવું બરાબર પચી જાય છે ખરું ?

આપણે જે કંઈ પણ કામ કરીએ છીએ તે કામ કરવાનો ઉત્સાહ, ઉમંગ અને રોમાંચ આપણામાં હજી છે ખરો? આપણું કામ કરતાં કરતાં

કોઈ બીજાનું કામ આવી પડે તો તેને પણ તરત જ અને આનંદપૂર્વક કરી નાખવામાં આપણને મજા આવે છે? આપણે એટલા ખુશ-ખુશ અને હળવાદુલ્લ હોઈએ કે ચાલતી વખતે લાગે કે જાણે હવામાં ઉડી રહ્યા છીએ એવું સતત આપણે અનુભવી રહ્યા છીએ ખરો? રસ્તામાં કે પાર્કમાં ચાલતી વખતે ક્યાંક કોઈ કચરો દેખાય તો તરત જ તેને લેવામાં આપણને મજા પડે છે? નદી, ઝાડ, પવન તેવા કુદરતના સામિપ્યને મોબાઈલને દૂર મૂકીને માણી શકીએ છીએ ખરો ?

ક્યારેક કોઈ કારણસર ઉજાગરો થઈ જાય તો એક જ ઊંધ એની ખોટ પૂરી કરી ફરીથી તાજગી અને સ્ફૂર્તિ મેળવી શીએ છીએ ખરો ? આંખોમાં એક ચમક અને જીગરમાં એક જોમ સતત આપણામાં હલકાતું રહે છે ખરું? અધરમાં અધરું કામ માટે આપણે સૌથી પહેલાં

તેયાર હોઈએ એવું બને ખરું? મુશ્કેલીનો સામનો કરતાં આપણે હાર કે થાક સ્વીકારીએ જ નહિ તો? નિષ્ફળતા, હતાશા કે કોઈની હાંસીને પાત્ર બનવાનો કોઈ ડર જ ન રહે તો? ન આપણને ગુસ્સો આવે કે ન કોઈ ફરિયાદ કરીએ અને અન્યની કદર માટે સતત તેયાર રહીએ એવા બની જઈએ તો કેવું સાચું? આપણે બધાં જ જો આવા બની જઈએ એ તો કોઈ ઉદ્દેગ, કોઈ અર્જો કે કોઈ તનાવ સમાજમાં રહે જ નહીં.

તુમ બતાવે યે કિ અમૃત સે ઊડા હૈ દર પસીના, આંસુઓ સે હે ન જયાદા કીમતી કોઈ નગીના; યાદ હરદમ વહ કસમ હૈ, હમ તુમ્હેં મરને ન દેંગે. તુમ નહીં યે વ્યક્તિ, તુમ આઝાદિયોં કે કારવાં યે, અમન કે તુમ રહનુમા યે, ઘ્યાર કે તુમ પાસાં યે; યહ હકીકત હૈ, ન ભમ હૈ, હમ તુમ્હેં મરને ન દેંગે. તુમ લડકીયોં ને ભડકીયોં સાથે, તુમ પાસાં કી જવાની, સિફ દિલ્લી હી ન, હર દિલ તા તુમ્હારી રાજધાની; ઘ્યાર વહ અબ ભી ન કમ હૈ, હમ તુમ્હેં મરને ન દેંગે.

- 'નીરજ'

- nehalgadhavi101@gmail.com

‘ઉર્દૂ શાયરી મેં ગીતા’માં વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિકોણ સાથે શ્રીકૃષ્ણનો સંદેશ

મુસ્લિમ યુનિવર્સિટી (એએમયુ) જેવી વિશ્વવિખ્યાત શિક્ષણ સંસ્થામાંથી તેમણે અંગ્રેજી સાહિત્યમાં એમ.એ. કર્યું હતું. એમણે તો ૧૯૮૨માં અવધ યુનિવર્સિટીમાં ગીતા પર પીએચ.ડી. કરવા માટે નોંધણી પણ કરાવી હતી. કામ અને પારિવારિક વ્યસ્તાઓને કારણે એ ડિગ્રી ભલે ના મેળવી શક્યા, પણ એમણે ગીતા વિશે બેનમૂન કામ પોતાની હયાતીમાં કર્યું અને એનું પ્રકાશન પણ કરાવ્યું હતું.

ગીતામાં તર્કબકી ઉપદેશ

- મર્મ રાષ્ટ્રીય એકતા: તુમ ઘ્યાર કી સોગાદ વિએ ઘર સે તો નીકલો, રાસ્ટે મેં તુમ્હેં કોઈ દુઃખન ના મિલેગા
- અનવર જલાલપુરીના ગીતા અને ભગવાન કૃષ્ણના પ્રેમમાં એમનો ધર્મ ક્યાંય અવરોધ પેદા કરતો નથી
- ગીતા માત્ર યુદ્ધ માટે શરતો ઉઠાવવાનો ઉપદેશ કરતી હોવાનું માનનારાઓ ગીતાના મર્મને સમજ્યા જ નથી
- ગાંધીજી કહે છે: એક પાપી બીજા પાપીનો ન્યાય કરી તેને ફાંસીએ લટકાવવાનો દાવો કેવી રીતે કરી શકે?

હજારો વર્ષ પહેલાંના ગ્રંથ ‘ભગવદ્ ગીતા’ના જ્ઞાનપ્રેમી જલાલપુરીએ વર્તમાનમાં પણ સમાજ માટે દીવાદાંડી સમાન ગણાવ્યું છે. જનાબ જલાલપુરી ફરમાવે છે: ‘ભગવદ્ ગીતા યુદ્ધમાંથી પણ શાંતિનો સંદેશ આપે છે. ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ પોતાના શિષ્ય જેવા અર્જુનને ‘અર્જુન વિષાદયોગ’માં જે ઉપદેશ કરે છે એને અર્જુન તર્કવિના માનવા તૈયાર નથી. દુનિયામાં કદાચ આ બેનમૂન ગ્રંથ છે જે ભગવાનની વાતને પણ તર્કથી જ માનવા પ્રેરે છે. ઈશ્વરની વાતને તર્કસંગત રીતે રજૂ થયા પછી જ માનવા પ્રેરે એવા આ ગ્રંથને હું સલામ કરું છું.’ ભગવદ્ ગીતા જમીન અને આસમાન, ઈન્સાનો અને દેવતાઓ તેમજ જન્ત (સ્વર્ગ) અને જન્મ (નર્ક) સહિતના પ્રાચીન હિંદુસ્તાનના જ્ઞાનો પરિચય કરાવે છે. અતીતનું વર્તમાન સાથે મિલવ કરાવે છે. તર્કથી જ વાત કરે છે એટલે એનાથી જ વિજ્ઞાનનો પાયો પણ મજબૂત થાય છે.

રાષ્ટ્રીય એકતામાં યોગદાન

ભગવદ્ ગીતાના કુલ ૭૦૧ શ્લોકને સરળતાથી સમજી શકાય એવા ઉર્દૂમાં અનુવાદિત કરનાર અંગ્રેજીના પ્રાધ્યાપક અને મશહૂર શાયર જનાબ અનવર સાહબ પોતાના ગીતાપ્રેમને રાષ્ટ્રીય એકતા સાથે જોડે છે. એમનો

અર્જુનને કુરુક્ષેત્રે સમવેત્તા યુધ્ધ સ્વયં; મામકા: પાંડવાશ્ચૈવ કિમકુવંત સંજય. એનો અનુવાદ સમશ્લોકી ‘ગીતાવ્ધિ’માં કિશોરલાલ મશરૂવાળા આ રીતે કરે છે: ધર્મભૂમિ કુરુક્ષેત્રે યુદ્ધાર્થે એકદા થઈ, મારા ને પાંડુના પુત્રો વત્સાં શી રીતે, સંજય? અનવર સાહબ એનો ઉર્દૂમાં સીધો અનુવાદ કરવાને બદલે અજાણી વ્યક્તિને સમજાવે એ રીતે પ્રસ્તુત કરે છે: ધૃતરાષ્ટ્ર આંખો સે મહરૂમ થે મગર યહ ન સમજો કિ માસૂમ થે. ઉન્હેં ભી થી ખ્વાહિશ કિ દુનિયા હે ક્યા અંધેરા હે ક્યા ઓર ઉજલા હે ક્યા. ધૃતરાષ્ટ્ર રાજા ભી થે બાપ ભી સમજને થે વહ પુષ્પ ભી પાપ ભી. કહાની તો સંજય સુનાતા રહા હે મૈદાન મેં ક્યા બતાતા રહા. વહ મૈદાં જો થા જંગ હી કે લિયે વહી સે જલે ધર્મ કે ભી દિયે. (મહરૂમ =વચિત) યુદ્ધનો સંદેશ કે શાંતિનો ઘણીવાર હિંદુ આસ્તિકો પણ ગીતાનો સંદેશ સમજવામાં ભૂલ કરે છે. આ વાત શાયર અનવર સાહબને બરાબર સમજાઈ ગઈ છે. ગીતા યુદ્ધ અનિવાર્ય બન્યા પછી પીછેહઠ નહીં કરવાનો ઉપદેશ કરે છે, પણ એ પહેલાં તો યુદ્ધને ટાળવા માટે ભરસક કોશિશ થાય છે. ભગવાન કૃષ્ણ પણ વિચિત્ર તરીકે કૌરવોની છાવણીમાં જાય છે. આચાર્ય ગુરુદેવો જ નહીં, કૌરવ વંશના અગ્રણીઓ પણ દુર્યોધનમાની જાય તો યુદ્ધની માંડવાળા ઝંખે છે. દુર્યોધન પાંડવોના અસ્તિત્વને જ સહી શકતો નથી અને યુદ્ધ માટે જ જીતે યડ્યો છે. અપમાનિત પાંચાલી કે દ્રોપદી અને ભીમ તો યુદ્ધ અટકાવવા માટે રાજી થાય છે. યુદ્ધ આવી જ પડે તો યુદ્ધભૂમિ છોડીને ભાગી જવાની કાયરતા અર્જુન સહિતના દાખવી શકે નહીં. જોકે ગીતા માત્ર યુદ્ધ માટે શરતો ઉઠાવવાનો

અર્જુનને કુરુક્ષેત્રે સમવેત્તા યુધ્ધ સ્વયં; મામકા: પાંડવાશ્ચૈવ કિમકુવંત સંજય. એનો અનુવાદ સમશ્લોકી ‘ગીતાવ્ધિ’માં કિશોરલાલ મશરૂવાળા આ રીતે કરે છે: ધર્મભૂમિ કુરુક્ષેત્રે યુદ્ધાર્થે એકદા થઈ, મારા ને પાંડુના પુત્રો વત્સાં શી રીતે, સંજય? અનવર સાહબ એનો ઉર્દૂમાં સીધો અનુવાદ કરવાને બદલે અજાણી વ્યક્તિને સમજાવે એ રીતે પ્રસ્તુત કરે છે: ધૃતરાષ્ટ્ર આંખો સે મહરૂમ થે મગર યહ ન સમજો કિ માસૂમ થે. ઉન્હેં ભી થી ખ્વાહિશ કિ દુનિયા હે ક્યા અંધેરા હે ક્યા ઓર ઉજલા હે ક્યા. ધૃતરાષ્ટ્ર રાજા ભી થે બાપ ભી સમજને થે વહ પુષ્પ ભી પાપ ભી. કહાની તો સંજય સુનાતા રહા હે મૈદાન મેં ક્યા બતાતા રહા. વહ મૈદાં જો થા જંગ હી કે લિયે વહી સે જલે ધર્મ કે ભી દિયે. (મહરૂમ =વચિત) યુદ્ધનો સંદેશ કે શાંતિનો ઘણીવાર હિંદુ આસ્તિકો પણ ગીતાનો સંદેશ સમજવામાં ભૂલ કરે છે. આ વાત શાયર અનવર સાહબને બરાબર સમજાઈ ગઈ છે. ગીતા યુદ્ધ અનિવાર્ય બન્યા પછી પીછેહઠ નહીં કરવાનો ઉપદેશ કરે છે, પણ એ પહેલાં તો યુદ્ધને ટાળવા માટે ભરસક કોશિશ થાય છે. ભગવાન કૃષ્ણ પણ વિચિત્ર તરીકે કૌરવોની છાવણીમાં જાય છે. આચાર્ય ગુરુદેવો જ નહીં, કૌરવ વંશના અગ્રણીઓ પણ દુર્યોધનમાની જાય તો યુદ્ધની માંડવાળા ઝંખે છે. દુર્યોધન પાંડવોના અસ્તિત્વને જ સહી શકતો નથી અને યુદ્ધ માટે જ જીતે યડ્યો છે. અપમાનિત પાંચાલી કે દ્રોપદી અને ભીમ તો યુદ્ધ અટકાવવા માટે રાજી થાય છે. યુદ્ધ આવી જ પડે તો યુદ્ધભૂમિ છોડીને ભાગી જવાની કાયરતા અર્જુન સહિતના દાખવી શકે નહીં. જોકે ગીતા માત્ર યુદ્ધ માટે શરતો ઉઠાવવાનો

અર્જુનને કુરુક્ષેત્રે સમવેત્તા યુધ્ધ સ્વયં; મામકા: પાંડવાશ્ચૈવ કિમકુવંત સંજય. એનો અનુવાદ સમશ્લોકી ‘ગીતાવ્ધિ’માં કિશોરલાલ મશરૂવાળા આ રીતે કરે છે: ધર્મભૂમિ કુરુક્ષેત્રે યુદ્ધાર્થે એકદા થઈ, મારા ને પાંડુના પુત્રો વત્સાં શી રીતે, સંજય? અનવર સાહબ એનો ઉર્દૂમાં સીધો અનુવાદ કરવાને બદલે અજાણી વ્યક્તિને સમજાવે એ રીતે પ્રસ્તુત કરે છે: ધૃતરાષ્ટ્ર આંખો સે મહરૂમ થે મગર યહ ન સમજો કિ માસૂમ થે. ઉન્હેં ભી થી ખ્વાહિશ કિ દુનિયા હે ક્યા અંધેરા હે ક્યા ઓર ઉજલા હે ક્યા. ધૃતરાષ્ટ્ર રાજા ભી થે બાપ ભી સમજને થે વહ પુષ્પ ભી પાપ ભી. કહાની તો સંજય સુનાતા રહા હે મૈદાન મેં ક્યા બતાતા રહા